

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudců Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. Milana Taubera ve věci

žalobkyně

Z. K.

proti

žalovanému

Policejní prezident

se sídlem Strojnická 27, Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 8. 2015, č.j. PPR-11635-26/ČJ-2013-990131

takto:

I. Žaloba se z a m í t á .

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí ředitele Krajského ředitelství policie Hlavního města Prahy ve věcech služebního poměru (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 15. 3. 2013, č. 446/2013, jímž byla žalobkyně propuštěna dle § 42 odst. 1 písm. h) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů (dále jen „služební zákon“), ze služebního poměru příslušníka Policie České republiky.

II. Obsah žaloby, vyjádření žalovaného a replika žalobkyně

2. Žalobkyně nejprve v žalobě podrobně popsala průběh správního řízení, zejména odkázala na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 3. 3. 2015, č.j. 8 Ad 14/2013-51-54, jímž bylo zrušeno předchozí rozhodnutí žalovaného o jejím propuštění ze služebního poměru.
3. V obecné rovině namítala nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů a pro nedostatečně zjištěný skutkový stav věci.
4. Konkrétně namítala, že žalobou napadené rozhodnutí nerespektovalo závazný právní názor Městského soudu v Praze vyjádřený ve výše uvedeném rozsudku, neboť žalovaný v řízení neprovedl další lékařské vyšetření ani znalecký posudek, jímž by prokázal důvod propuštění žalobkyně ze služebního poměru. Žalovaný tak postupoval v rozporu s § 180 odst. 1 služebního zákona, jelikož výčet podkladů řízení i rekapitulace předchozího řízení v žalobou napadeném rozhodnutí je shodný jako v předcházejícím zrušeném rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 7. 2013, č.j. PPR-11635-8/ČJ-2013-990131.
5. Žalobkyně vytkla žalovanému, že převzal závěry posudku o odborné způsobilosti ke službě, aniž by je ověřil či odborně posoudil. Upozornila, že není zřejmé, z jakých konkrétních podkladů vycházela ústřední lékařská komise MV, když ji odborně nevyšetřila.
6. Nesouhlasila s vypořádáním odvolací námitky týkající se absence relevantních podkladů pro rozhodnutí o její zdravotní nezpůsobilosti k výkonu služby. Zdůraznila, že nebylo provedeno cílené vyšetření za účelem zjištění jejího zdravotního stavu a ústřední lékařská komise MV ji nikdy nevyšetřovala. Za sporný označila podklad - výstupní zprávu Psychiatrické léčebny Bohnice, z níž žalovaný v řízení vycházel, jelikož její zpracovatel zprávu nepovažoval za dostatečnou pro závěr o nezpůsobilosti k výkonu služby. Za další nevěrohodný podklad označila lékařskou zprávu vypracovanou MUDr. K. z psychiatrické ambulance ze dne 25. 10. 2012, jelikož žalobkyně k jejímu vypracování nedala souhlas.
7. Nesouhlasila s tím, že v žalobou napadeném rozhodnutím bylo několikrát použito slovo pravděpodobně.
8. Žalobkyně navrhla, aby soud žalobou napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí správního orgánu I. stupně, zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
9. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě ze dne 16. 11. 2015 nesouhlasil s žalobními námitkami. Zdůraznil, že odvolací řízení bylo dostatečně doplněno o zdravotnickou dokumentaci o zdravotním stavu žalobkyně. Poukázal na to, že posudkový lékař MUDr. M. L. v přípisě ze dne 14. 5. 2015, č.j. ZZ-167/PA-2015-2 konstatoval, že žalobkyně byla

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

přítomna jednání lékařské komise č. 1 dne 16. 1. 2013; byla seznámena s veškerými lékařskými nálezy a závěry o jejím zdravotním stavu; poučena o opravném prostředku. Uvedl, že posudek lékařské komise byl vypracován v souladu s čl. 26 odst. 1 nařízení Ministerstva vnitra č. 48/2007, o péči o zdraví příslušníků a zaměstnanců Policie České republiky, Hasičského záchranného sboru České republiky a zaměstnanců Ministerstva vnitra (dále jen „NMV č. 48/2007“).

10. Upozornil na to, že služební funkcionáři nejsou oprávněni věcně hodnotit odborná posouzení posudkových lékařů ani jednotlivé podklady pro jejich posouzení, neboť nedisponují příslušnými odbornými znalostmi.
11. Uvedl, že propuštění žalobkyně ze služebního poměru předcházela její dlouhodobá pracovní neschopnost. Rovněž tak zjištěná diagnóza žalobkyně se neslučovala s požadavky na 5. tarifní třídu, ve které byla před propuštěním zařazena dle přílohy č. 1 k služebnímu zákonu. Mezi základní charakteristiky pro výkon práce žalobkyně totiž mimo jiné patří mimořádná zátěž nervové soustavy.
12. Žalovaný navrhl, aby soud nedůvodnou žalobu zamítl.
13. Žalobkyně v replice ze dne 18. 1. 2015 setrvala na uplatněných žalobních námitkách.
14. Žalobkyně podáními ze dne 11. 10. 2016 a ze dne 24. 11. 2016 požádala z důvodu složité životní situace o přednostní projednání věci. Žalobkyně soudu řádně doložila existenci závažných důvodů na její straně, neboť je matkou samoživitelkou, pobírá dávky v hmotné nouzi a je proti ní vedena řada exekucí. Soud tak vyhověl její žádosti dle § 56 odst. 1 zákona č. 150/2005 Sb., soudní řád správní ve znění rozhodném (dále jen „s.ř.s.“).

III.

Obsah správního spisu

15. Dne 16. 8. 2012 ředitel kanceláře ředitele Obvodního ředitelství Policie Praha IV. pod č.j. ORIV-52000-5/ČJ-2012-0014KR požádal MUDr. N. ze zdravotnického zařízení MV o přezkoumání zdravotního stavu žalobkyně. Důvodem žádosti byla skutečnost, že žalobkyně dne 15. 8. 2012 nenastoupila do zaměstnání a nedala o sobě vědět, když před tím na Facebooku uvedla: „mám hotovo, mějte se tu krásně v tomhle pojebaném životě“.
16. Dne 16. 1. 2013 proběhlo jednání lékařské komise č. 1 oblastního zdravotnického zařízení Praha, Zdravotnické zařízení MV, za účelem posouzení zdravotního stavu žalobkyně, která byla ode dne 17. 8. 2012 v dočasné pracovní neschopnosti a podpůrčí doba jí končila dne 31. 8. 2013. Komise stanovila žalobkyni zdravotní klasifikaci „D“ – pozbyla dlouhodobě zdravotní způsobilost pro výkon služby s tím, že stav pravděpodobně vznikl v souvislosti s užitím návykových látek. Zároveň byl vydán lékařský posudek o zdravotní způsobilosti příslušníka bezpečnostního sboru k výkonu služebního místa dle Přílohy 4 k vyhlášce č. 393/2006 Sb., o zdravotní způsobilosti ve znění rozhodném. V posudku bylo uvedeno, že žalobkyně pozbyla dlouhodobě zdravotní způsobilost pro výkon služby.
17. Dne 15. 3. 2013 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o propuštění žalobkyně ze služebního poměru, které odůvodnil tím, že žalobkyně je zdravotně nezpůsobilá pro výkon služby a byla jí stanovena zdravotní klasifikace „D“. Tyto skutečnosti správní orgán I. stupně zjistil z lékařského posudku lékařské komise č. 1 Oblastního zdravotnického zařízení Praha ze dne 16. 1. 2013 a z lékařského posudku o zdravotní způsobilosti příslušníka bezpečnostního sboru k výkonu služebního místa inspektor – 1.3.5.1. ze dne 16. 1. 2013. Námitku žalobkyně, že její zdravotní klasifikace D nebyla podložena žádným

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

vyšetřením ani jinými zdravotními testy odmítl s odkazem na lékařský posudek ze dne 16. 1. 2013.

18. Odvolání žalobkyně ze dne 2. 4. 2013 proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalovaný dne 2. 7. 2013 pod č.j. PPR-11635-8/ČJ-2013-990131 zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Následně Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 3. 3. 2015, č.j. 8 Ad 14/2013 – 51 – 54 rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 7. 2013, č.j. PPR-11635-8/ČJ-2013-990131 zrušil pro nepřezkoumatelnost a věc vrátil k dalšímu řízení. Městský soud v Praze v rozsudku konstatoval, že rozhodnutí žalovaného nebylo řádně odůvodněno, jelikož pouhý odkaz na příslušný zdravotní posudek nepostačuje, a rovněž tak se žalovaný nevypořádal s odvolací námitkou, že podklady v řízení nejsou způsobilé prokázat zdravotní stav žalobkyně, když žalobkyně nebyla řádně vyšetřena.
19. V průběhu odvolacího řízení žalovaný doplnil správní spis o následující podklady:
 - rozhodnutí odboru zdravotnického zabezpečení ze dne 18. 2. 2013, č.j. OZZ-10/ÚLK-2013, jímž byl zamítnut návrh žalobkyně na přezkoumání lékařského posudku a posudek byl potvrzen. Rozhodnutí bylo odůvodněno tak, že posudek byl vypracován na základě zdravotnické dokumentace, včetně lékařských nálezů z Psychiatrické léčebny Bohnice (dále jen „PLB“) a odborného posouzení Ústřední lékařské komise MV č. 1 ze dne 15. 2. 2013. Ředitelka odboru dovodila, že ze zdravotnické dokumentace žalobkyně je zřejmé, že trpí duševními poruchami s dekompenzací v zátěži, případně v kombinaci s užitím návykových látek, takovéto onemocnění vyžaduje pravidelné kontroly u ambulantního psychiatra a medikaci, aby nedocházelo ke zhoršování jejího zdravotního stavu. Shrnula, že zdravotnická dokumentace odpovídá oddílu I odst. 1, oddílu III a sl. III přílohy č. 1 vyhlášky č. 393/2006 Sb., o zdravotní způsobilosti ve znění vyhlášky č. 407/2008 Sb., stanovené zdravotní kvalifikaci a posudkově rozhodující onemocnění není v příčinné souvislosti s výkonem služby;
 - zápis z jednání Ústřední lékařské komise odboru zdravotnického zabezpečení MV ze dne 15. 2. 2013, č.j. OZZ-10/ÚLK-2013, z něž vyplývá, že komise přezkoumala žalobkyni napadený lékařský posudek Lékařské komise č. 1 Zdravotnického zařízení MV ze dne 16. 1. 2013 ve vztahu k získané zdravotnické dokumentaci žalobkyně a napadené rozhodnutí potvrdila;
 - zprávu pro ošetřujícího lékaře vyhotovenou PLB a výstupní zprávu z PLB ze dne 19. 9. 2012, v nichž je uvedeno, že žalobkyně byla od 17. 8. 2012 do 31. 8. 2012 v PLB hospitalizována pro reakci na těžký stres a poruchy přizpůsobení, intoxikaci amfetaminy s poruchami chování, škodlivé užívání kanabinoidů, osobnost emočně nestabilní, hraničně strukturovaná – dekompenzace v zátěži;
 - lékařskou zprávu MUDr. K. z psychiatrické poradny Golden Age cz, s.r.o. ze dne 25. 10. 2012, z níž vyplývá, že žalobkyně je v péči lékařky od dubna 2011 pro úzkostně depresivní problematiku. Od propuštění z PLB byla demotivovaná k uspořádání života, necítila se dobře, stále přetrvávají úzkostné stavy, depresivní stavy, lékařka doporučila ponechat ji v pracovní neschopnosti.
20. Dne 5. 8. 2015 vydal žalovaný žalobou napadené rozhodnutí, v němž podrobně popsal veškeré výše uvedené podklady i skutková zjištění z nich plynoucí. Poukázal na to, že žalobkyně byla dne 12. 3. 2013 seznámena se zahájením řízení ve věcech služebního

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

oměru a s návrhem na propuštění ze služebního poměru a byl jí předložen kompletní spisový materiál. Žalovaný zdůraznil, že podstatným pro rozhodnutí ve věci byl lékařský posudek, jímž bylo konstatováno dlouhodobé pozbytí zdravotní způsobilosti žalobkyně k výkonu služby. Uvedl, že na odborných závěrech lékařského posudku nemůže ničeho změnit, pouze přezkoumal, zdali posudek netrpí logickými rozpory s přiloženou zdravotnickou dokumentací, přičemž žádné takové vady neshledal. K odvolacím námitkám ohledně posudku lékařské komise č. 1 ze dne 16. 1. 2013 uvedl, že posudek byl vydán v souladu s NMV č. 48/2007. Připustil, že v něm bylo uvedeno, že zdravotní stav žalobkyně pravděpodobně vznikl v souvislosti s užitím návykových látek. Vysvětlil, že tato věta byla v posudku zcela nadbytečná a pro rozhodnutí ve věci samé neměla žádnou relevanci. Upozornil, že rozhodným podkladem pro danou věc byl jiný posudek, a to lékařský posudek o zdravotní způsobilosti příslušníka bezpečnostního sboru k výkonu služebního místa ze dne 16. 1. 2013. Odmítl námitky žalobkyně o nepřipustnosti použití závěrečné zprávy z PLB a lékařské zprávy MUDr. K. jako podkladů řízení. Konstatoval, že předmětné listiny tvoří zdravotnickou dokumentaci žalobkyně a vyplynuly z nich podstatné skutečnosti ohledně provedených vyšetření a zdravotního stavu žalobkyně. Konkrétně poukázal na podrobnou anamnézu, vyjádření žalobkyně, laboratorní vyšetření, terapii, průběh, diagnózu a doporučení v závěrečné zprávě PLB. Obdobně v lékařské zprávě MUDr. K., která odkazovala na závěrečnou zprávu z PLB, kdy MUDr. K. svou zprávu s pravděpodobností hraničící s jistotou předala praktickému lékaři žalobkyně, když v závěru zprávy je uvedeno doporučení ponechat ji v pracovní neschopnosti.

IV.

Řízení před Městským soudem v Praze

21. Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 28. 8. 2017, č.j. 5 Ad 20/2015-70 výrokem I. zrušil žalobou napadené rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení; výrokem II. přiznal žalobkyni právo na náhradu nákladů řízení. Zdejší soud považoval lékařský posudek ze dne 16. 1. 2013 i přezkumný posudek ze dne 18. 2. 2013 za nepřezkoumatelné, neboť posudky sice byly vyhotoveny v souladu s přílohou č. 4 vyhlášky č. 393/2006 Sb., o zdravotní způsobilosti (dále jen „vyhláška č. 393/2006 Sb.“) a § 43 odst. 3 zákona č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, ve znění rozhodném (dále jen „zákon o specifických zdravotních službách“), nebyly však řádně odůvodněny. Lékařské posudky považoval za nepřesvědčivé, jelikož v nich není uveden souhrn medicínských či biofyzikálních zjištění, k nimž dospěl posuzující lékař použitím exaktních přírodovědeckých metod, a rovněž v něm absentují konkrétní lékařské úvahy učiněné na základě zjištěného skutkového stavu ve vztahu k závěru o zdravotní klasifikaci žalobkyně a o jejím dlouhodobém pozbytí zdravotní způsobilosti pro výkon služby. Soud tedy shledal zásadní podklad rozhodnutí o propuštění žalobkyně ze služebního poměru nezákonným pro jeho nepřezkoumatelnost, přičemž správní orgány z něj proto neměly vycházet.

V.

Řízení před Nejvyšším správním soudem

22. Ke kasační stížnosti žalovaného Nejvyšší správní soud zrušil svým rozsudkem ze dne 24. 1. 2018, č.j. 6 As 299/2017-37 rozsudek Městského soudu v Praze 28. 8. 2017, č.j. 5 Ad 20/2015-70 a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V odůvodnění rozsudku Nejvyšší správní soud shrnul, že lékařský posudek je zásadním podkladem pro rozhodnutí o propuštění příslušníka ze služebního poměru dle § 42 odst. 1 písm. h) zákona o služebním poměru a posouzení zdravotního stavu příslušníka je odbornou lékařskou otázkou. Uvedl, že v dané

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

věci lékařský posudek obsahuje všechny údaje uvedené v příloze č. 4 vyhlášky č. 393/2006 Sb. Neztotožnil se však se závěrem zdejšího soudu o nepřezkoumatelnosti lékařských posudků, které byly podkladem v řízení o propuštění žalobkyně ze služebního poměru, neboť lékařský posudek ze dne 18. 2. 2013 obsahuje odůvodnění závěru o zdravotní nezpůsobilosti žalobkyně, které odpovídají zdravotnické dokumentaci založené ve správním spise, a rovněž žalobkyni bylo umožněno se k doplněným podkladům a zjištěním o její zdravotní způsobilosti po jejich doplnění žalovaným do správního spisu vyjádřit; přičemž žalobkyně tyto podklady nikterak nezpochybnila. Uzavřel, že diagnóza mohla být popsána podrobněji, avšak v tomto případě zjištění posudkové komise ob stojí.

23. Vysloveným právním názorem Nejvyššího správního soudu byl zdejší soud při novém projednání věci vázán (§ 110 odst. 3 s.ř.s.).

VI.

Posouzení žaloby

24. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 s.ř.s., jelikož účastníci s tímto rozhodnutím souhlasili.
25. Při posouzení věci vyšel soud z následující právní úpravy:
26. Dle § 42 odst. 1 písm. h) služebního zákona příslušník musí být propuštěn, jestliže podle lékařského posudku poskytovatele pracovnělékařských služeb dlouhodobě pozbyl zdravotní způsobilost k výkonu služby, s výjimkou zdravotních důvodů souvisejících s těhotenstvím.
27. Dle § 181 odst. 5 služebního zákona v odůvodnění služební funkcionář uvede důvody vydání rozhodnutí, z jakých podkladů vycházel při rozhodnutí, jakými úvahami byl veden při jejich hodnocení a při výkladu právních a služebních předpisů, jakož i způsob, jakým se vypořádal s návrhy a námitkami účastníka a s jeho vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Odůvodnění rozhodnutí není třeba, jestliže služební funkcionář vyhověl žádosti účastníka v plném rozsahu.
28. Zdejší soud vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu obsaženým v rozhodnutí ze dne 24. 1. 2018, č.j. 6 As 299/2017-37 nejprve konstatuje, že lékařský posudek ze dne 16. 1. 2013 a přezkumný posudek ze dne 18. 2. 2013 splňují požadavky stanovené v příloze č. 4 vyhlášky č. 393/2006 Sb. Současně je přezkumný posudek ze dne 18. 2. 2013 dostatečně odůvodněn. V této souvislosti odkazuje soud zejména na body [44] až [46] výše jmenovaného rozhodnutí: „[44] Nejvyšší správní soud však v nyní posuzovaném případě názor městského soudu o nepřezkoumatelnosti lékařských posudků nesdílí, a to především ze dvou důvodů. Přezkumný lékařský posudek ze dne 18. 2. 2013 již odůvodnění závěru o zdravotní nezpůsobilosti žalobkyně obsahuje. Zdravotní obtíže žalobkyně představují duševní poruchy s dekompenzací v zátěži, popřípadě s užitím návykových látek. Ze zápisu z jednání, který byl vyhotoven přezkumnou lékařskou komisí, pak lze zjistit též konkrétní diagnózu. Závěry posudkových lékařů odpovídají zdravotnické dokumentaci, která je ve spise založena.

[45] Druhou podstatnou skutečností je, že před zrušením prvního rozhodnutí stěžovatele nebyly konkrétní důvody ztráty zdravotní způsobilosti žalobkyni známy. Teprve poté stěžovatel doplnil do spisu výše uvedené podklady, z nichž jsou tyto důvody patrné (ačkoliv lékařský posudek mohl a měl být odůvodněn podrobněji, viz výše). Žalobkyni bylo poté umožněno vyjádřit se k doplněným podkladům a zjištěním ohledně její zdravotní způsobilosti k výkonu

služby. Žalobkyně však nijak nereagovala a doplněné podklady rozhodnutí žádným způsobem nezpochybnila.

[46] Městský soud vycházel z nálezu Ústavního soudu ze dne 23. 9. 2008, sp. zn. Pl. ÚS 11/08, podle něhož lékařský posudek není aktem vrchnostenského orgánu nadaného právem rozhodovat o právech a povinnostech, ale souhrnem medicínských či biofyzikálních zjištění, k nimž dospěje posuzující lékař použitím exaktních přírodovědeckých metod. S tím se lze jistě ztotožnit, nicméně medicínské zjištění v tomto smyslu představuje právě určení zdravotního stavu, resp. nemoci posuzovaného, jako výsledku lékařského diagnostického postupu. Medicínské zjištění, že onemocnění žalobkyně představují duševní poruchy s dekompenzací, přezkumný lékařský posudek obsahuje. Bylo by jistě vhodnější, aby byla diagnóza popsána podrobněji včetně odkazu na použitou zdravotnickou dokumentaci, případně provedené vyšetření. Přesto však v tomto konkrétním případě zjištění posudkové komise ještě ob stojí. Uvedené lékařské posudky tedy nejsou nepřezkoumatelné, byť by mohly být podrobněji odůvodněny. Správní orgány rozhodující v řízení o propuštění žalobkyně ze služebního poměru z nich byly povinny vycházet, neboť lékařské posudky jsou zásadním podkladem pro rozhodnutí o propuštění příslušníka ze služebního poměru dle § 42 odst. 1 písm. h) zákona o služebním poměru.

29. Z lékařských posudků, které jsou součástí spisového materiálu, vyplývá, že žalobkyně trpí duševními poruchami s dekompenzací v zátěži, popř. v kombinaci s užitím návykových látek, takovéto onemocnění vyžaduje pravidelné kontroly u ambulantního psychiatra a medikaci, aby nedocházelo ke zhoršování jejího zdravotního stavu. Soud v této souvislosti zároveň poukazuje na bod [47] rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 1. 2018, č.j. 6 As 299/2017-37, v němž Nejvyšší správní soud aproboval použití výstupní zprávy psychiatrické léčebny: „[47] Nejvyšší správní soud se taktéž nedomnívá, že v posuzované věci bylo nutné, aby přezkumný posudek podrobněji reagoval na námitku, že stěžovatelka není uživatelkou návykových látek. Z přezkumného posudku vyplývá, že zdravotní obtíže stěžovatelky se zhoršují, pokud je vystavena zátěži nebo pokud užívá návykové látky. Z výstupní zprávy psychiatrické léčebny jednoznačně plyne, že stěžovatelka byla přijata k hospitalizaci pod vlivem amfetaminů a kanabinoidů. V kontextu celé věci se jedná o posouzení dostačující.“. Lze zdůraznit, že obsah lékařských posudků odpovídá zdravotnické dokumentaci, která byla založena do správního spisu (srov. bod [44] rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 1. 2018, č.j. 6 As 299/2017-37) a kterou měla k dispozici i posudková komise. Správní orgány rozhodující v dané věci správně z uvedených lékařských posudků vycházely, jelikož samy nedisponují takovými odbornými znalostmi, aby komplexně a řádně posoudily zdravotní způsobilost k výkonu služby daného příslušníka bezpečnostního sboru (srov. bod [32] rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 1. 2018, č.j. 6 As 299/2017-37). Jestliže tedy žalovaný svůj závěr, že žalobkyně dlouhodobě pozbyla zdravotní způsobilost k výkonu služby, a jsou u ní tudíž naplněny podmínky pro propuštění ze služebního poměru, opřel o lékařský posudek ze dne 16. 1. 2013 a přezkumný posudek ze dne 18. 2. 2013, které odpovídají zdravotnické dokumentaci založené ve správním spise, vycházel tak z odborných závěrů posudkových lékařů, nelze na jeho postupu shledat vady. Soud tedy neshledal důvodnou námitku žalobkyně ohledně nedostatečně zjištěného skutkového stavu a nepovažuje žalobou napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
30. Dále soud k námitce žalobkyně opakuje, že k jejímu propuštění došlo na základě lékařských posudků, dle kterých žalobkyně trpí duševními poruchami s dekompenzací v zátěži, popř. v kombinaci s užitím návykových látek, proto není dlouhodobě zdravotně

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

způsobila k výkonu služby. Je obecně známo, že příčinu duševních chorob nelze vždy s jistotou určit, navíc jejich vznik může být výsledkem kombinace několika různých faktorů. Nelze tedy jednoznačně odmítnout závěr posuzujících lékařů, kteří uvedli, že stávající zdravotní stav žalobkyně vznikl *pravděpodobně* v souvislosti s užitím návykových látek, když žalobkyně byla hospitalizována v psychiatrické léčebně pod vlivem návykových látek (konkrétně amfetaminů a kanabinoidů). Soud se přitom domnívá, že pro účely § 42 odst. 1 písm. h) zákona o služebním poměru není relevantní příčina, která způsobila dlouhodobou zdravotní nezpůsobilost k výkonu služby (vyjma dlouhodobé zdravotní nezpůsobilosti zapříčiněné těhotenstvím, na které výslovně § 42 odst. 1 písm. h) zákona o služebním poměru pamatuje), nýbrž právě povaha zdravotní nezpůsobilosti k výkonu služby, tedy zda je dlouhodobá, či nikoli.

31. Žalovaný se řídil právním názorem vysloveným v rozhodnutí zdejšího soudu ze dne 3. 3. 2015, č.j. 8 Ad 14/2013-51, kterým dřívější rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 7. 2013 zdejší soud zrušil. Žalovaný v odvolacím řízení, které probíhalo po zrušení jeho původního rozhodnutí, doplnil spisový materiál o několik dokumentů, zejména o přezkumný lékařský posudek (rozhodnutí odboru zdravotnického zabezpečení ze dne 18. 2. 2013, č.j. OZZ-10/ÚLK-2013), dále o zápis z jednání Ústřední lékařské komise odboru zdravotnického zabezpečení MV ze dne 15. 2. 2013, č.j. OZZ-10/ÚLK-2013, zprávu ošetřujícímu lékaři vyhotovenou PLB a výstupní zprávu z PLB ze dne 19. 9. 2012 a lékařskou zprávu MUDr. K. z psychiatrické poradny Golden Age cz, s.r.o. ze dne 25. 10. 2012. Zejména z lékařských posudků je zjevné, z jakého důvodu žalobkyně není dlouhodobě zdravotně způsobilá k výkonu služby. Ve správním spise tudíž byly založeny relevantní podklady, ze kterých žalovaný vycházel a na jejichž základě mohl učinit závěr o tom, že u žalobkyně byly naplněny podmínky pro propuštění ze služebního poměru z důvodu, že dlouhodobě pozbyla zdravotní způsobilost k výkonu služby.
32. V této souvislosti soud poukazuje na bod [61] rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2017, č.j. 2 As 337/2016-64, kde Nejvyšší správní soud k otázce rozsahu vypořádání námitek uvedl následující: „... *Povinnost orgánů veřejné moci (včetně orgánů moci soudní) svá rozhodnutí řádně odůvodnit nelze interpretovat jako požadavek na detailní odpověď na každou námitku. Proto zpravidla postačuje, jsou-li vypořádány alespoň základní námitky účastníka řízení, srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9 Afs 70/2008 – 13, případně, za podmínek tomu přiměřeného kontextu, i s akceptací odpovědi implicitní, což připouští i Ústavní soud – srov. např. usnesení ze dne 18. 11. 2011, sp. zn. II. ÚS 2774/09 (rozhodnutí Ústavního soudu jsou dostupná z nalus.usoud.cz), či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2011, č. j. 4 Ads 58/2011 – 72. To znamená, že na určitou námitku lze reagovat i (např.) tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí soud prezentuje od názoru stěžovatele odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní tak, že toto zdůvodnění poskytuje dostatečnou oporu výroku rozhodnutí. Ústavní soud v této souvislosti konstatoval: „[n]ení porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná“ (srov. náleze ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08; obdobně též rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2013, č. j. 8 Afs 41/2012 – 50, nebo ze dne 6. 6. 2013, č. j. 1 Afs 44/2013 – 30, popř. ze dne 3. 7. 2013, č. j. 1 As 17/2013 – 50). Ostatně i Ústavní soud v případě, že námitky stěžovatelů nejsou způsobilé změnit výrok rozhodnutí, tyto nevypořádává (srov. např. náleze ze dne 28. 5. 2009, sp. zn. II. ÚS 2029/08), neboť si je plně vědom toho, že požadavky kladené na orgány veřejné moci – pokud jde o*

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

detailnost a rozsah vypořádání se s námitkami adresátů jejich aktů - nesmí být přemrštěné. Takové přehnané požadavky by byly výrazem přepjatého formalismu, který by ohrožoval funkčnost těchto orgánů, především pak jejich schopnost efektivně (zejména v přiměřené době a v odpovídajícím rozsahu) plnit zákonem jim uložené úkoly.“ Právní závěry přijaté Nejvyšším správním soudem lze bezesporu vztáhnout i na danou věc. Soud tak konstatuje, že námitka žalobkyně, ve které nesouhlasila s vypořádáním odvolací námitky týkající se absence relevantních podkladů pro rozhodnutí o její zdravotní nezpůsobilosti k výkonu služby, nepovažuje soud za důvodnou, když žalovaný vázán právním názorem zdejšího soudu doplnil spisový materiál o další podklady týkající se zdravotního stavu žalobkyně, čímž, byť nepřímou, reagoval i na tuto odvolací námitku žalobkyně.

33. Současně soud nepřisvědčil námitce žalobkyně, že výčet podkladů v původním rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 3. 2015 a v žalobou napadeném rozhodnutí ze dne 5. 8. 2015 byl totožný. Žalovaný na str. 4 žalobou napadeného rozhodnutí sice vypočítává listiny, které byly součástí spisového materiálu před tím, než došlo ke zrušení původního rozhodnutí žalovaného rozhodnutím zdejšího soudu ze dne 3. 3. 2015, č.j. 8 Ad 14/2013-51. Na str. 5 žalovaný však výslovně dodal, že tato původně „shromážděná spisová dokumentace se ukázala ve světle právního názoru soudu jako nedostačující, proto byla spisová dokumentace rozšířena o následující dokumenty“; dále následuje výčet podkladů, které byly do správního spisu žalovaným v odvolacím řízení doplněny, tak jak jsou uvedeny v bodě [19] tohoto rozsudku. Žalovaný rovněž konstatoval, že žalobkyně se s doplněnou spisovou dokumentací seznámila prostřednictvím svého zmocněnce a soud k tomu toliko doplňuje, že do správního spisu doplněné podklady byly dne 27. 5. 2015 zaslány do datové schránky zmocněnci žalobkyně a dne 1. 6. 2015 byly zmocněnci žalobkyně doručeny. Žalobkyně ani její zmocněnec na doplněné podklady nikterak nereagovali, ani je nezpochybnili.

VII.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

- 34.
35. Lze tak uzavřít, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem a judikaturou soudů, soud ve správních řízeních neshledal ani procesní pochybení, která by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí, proto soud nedůvodnou žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
36. Výrok o nákladech řízení pod bodem II. rozhodnutí je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobkyně nebyla ve věci samé úspěšná a úspěšnému žalovanému však prokazatelné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 15. listopadu 2018

JUDr. Eva Pechová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.